

Title	ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่น
Author(s)	Buranapatana, Maliwan
Citation	外国語教育のフロンティア. 2022, 5, p. 29-53
Version Type	VoR
URL	https://doi.org/10.18910/87566
rights	
Note	

The University of Osaka Institutional Knowledge Archive : OUKA

<https://ir.library.osaka-u.ac.jp/>

The University of Osaka

ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่น

Errors in Thai language written expression of Japanese Students

BURANAPATANA, Maliwan

Abstract

The purpose of this study was to investigate errors in the Thai written expression of Japanese students majoring in the Thai language. The study subjects were second year students who enrolled in the courses Thai 12: Communication in Daily Life, and Thai 14: Listening 2, in the year 2020-2021, at Osaka University. The two courses were compulsory and were year-long courses. Each course met for 90 minutes once a week for 15 weeks per semester, with classes of 15-16 students. The errors noted below were observed in the Thai language written expression exercises collected from the students in these two courses. The written exercises produced by the students were analysed and two main types of errors were found, namely: 1.) word level errors and sentence structure errors. The highest number of errors fell into errors in misspelling words and errors in word-choice, and 2.) sentence level – grammatical errors. The errors in Thai written expression of Japanese students were caused by several factors, such as wrong pronunciation, lack of comprehension of grammatical knowledge, and limited vocabulary. Differences between Thai and Japanese language structures caused difficulties for students in expressing themselves properly in Thai. It was very apparent that there was a strong native language influence on the target language, both at the word level and at the sentence level. To overcome these problems, there are three recommended methods to enhance Japanese students' ability in Thai language written expression; these are: 1.) integrate the four language skills (speaking, listening, reading and writing) in language courses, 2.) formally compare the native language and the target language, so that learners can understand the syntactical differences between the two languages, and 3.) apply carefully chosen and effective ways of teaching and learning Thai written expression for Japanese students, to help them to write Thai effectively.

Keywords: Teaching Thai as a foreign language, Common errors of Thai writing, Teaching Thai to Japanese students

1. บทนำ

1.1 ทักษะการเขียนสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ

การศึกษาวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศชี้ให้เห็นว่าการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุดในการบรรดาทักษะทางภาษาอื่นๆ และเป็นทักษะที่น่ากลัวสำหรับผู้เรียน Nunan (2003: 88) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่ต้องสร้างความคิด รวมถึงวิธีแสดงความคิดในสมองออกมาโดยผู้เขียนต้องจัดระเบียบความคิดให้เป็นประเด็นหรือข้อความเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างชัดเจน ส่วนการสอนทักษะการเขียนนั้น Nunan (1991: 87) เสนอว่าการเขียนเป็นทักษะที่ใช้กระบวนการยืดหยุ่นและเจ็บปวดสำหรับผู้เขียน กว่าจะได้ผลงานต้องใช้เวลาในการแก้ไขต้นฉบับหลายครั้ง การเขียนในช่วงแรกๆ จึงควรเน้นที่ปริมาณของงานเขียนมากกว่าคุณภาพ ในการสอนทักษะการเขียนนั้นผู้เรียนขั้นต้นควรได้รับการกระตุ้นให้นำความคิดมาใช้ในการเขียนรูปแบบต่างๆ โดยไม่กังวลเรื่องความถูกต้องมากเกินไป Ghaitth (2002: 1) เป็นอีกคนหนึ่งที่กำลังกล่าวถึงการเขียนว่าเป็นทักษะที่มีกระบวนการที่ซับซ้อนมาก การเขียนเป็นมากกว่าการนำเสนอความรู้ความคิดของผู้เขียนออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม

1.2 การวิเคราะห์ข้อบกพร่อง (Error Analysis)

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องเป็นการศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนของผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ การวิเคราะห์ข้อบกพร่องมีประโยชน์หลายประการ ได้แก่ ทำให้ผู้สอนทราบกลวิธีของผู้เรียนที่ใช้ในการเขียนสาเหตุของข้อบกพร่อง และปัญหาทั่วไปที่พบในกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ทำให้ผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการเตรียมวิธีสอนและเอกสารประกอบการสอนได้อย่างเหมาะสม (Richard 1977: 96) ความคิดนี้สอดคล้องกับ Brown (1980) ที่กล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อบกพร่องว่า หมายถึงกระบวนการที่ผู้สอนสังเกต วิเคราะห์ และแยกแยะสิ่งที่ผิดไปจากไวยากรณ์ของภาษาที่สอง ซึ่งกระบวนการนี้จะทำให้ผู้สอนทราบระบบไวยากรณ์ที่ผู้เรียนใช้ในการเขียน

ข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษาญี่ปุ่นในบทความนี้เป็นข้อสังเกตที่ผู้เขียนพบจากการสอนรายวิชาบังคับสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยโอซากา คือวิชา Thai 12 : การสนทนาในชีวิตประจำวัน 2 และวิชา Thai 14 : การฟัง 2 ทั้งสองวิชานี้เป็นรายวิชาที่นักศึกษาต้องเรียนตลอดปีการศึกษา ภาคเรียนละ 15 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 90 นาที ในการเรียนวิชาการสนทนาในชีวิตประจำวัน 2 นั้นผู้เรียนจะเตรียมเขียนบทพูดก่อนการทำการกิจกรรมการสนทนาทุกครั้ง ส่วนวิชาการฟัง 2 ผู้เรียนเขียนตอบคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจจากการฟัง และเขียนข้อความสั้นๆ เพื่อแสดงความรู้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง ตัวอย่างข้อบกพร่องในการใช้ภาษาที่นำมาวิเคราะห์ในบทความนี้เป็นข้อมูลที่ผู้เขียนนำมาจากการเขียนของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาดังกล่าวในปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 ซึ่งแต่ละปีการศึกษามีนักศึกษาจำนวน 15-16 คน และในแต่ละปีนักศึกษาทั้งสองรายวิชาเป็นผู้เรียนกลุ่มเดียวกัน คำว่า “ข้อบกพร่องในการเขียน” หมายถึงข้อผิดพลาดในด้านการใช้ภาษาทั้งระดับการใช้คำและประโยคของนักศึกษาญี่ปุ่นในการเขียนภาษาไทยเพื่อใช้ในการแสดงความรู้ และความคิดเห็น

2. ปัญหาด้านทักษะการเขียนของผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเป็นจำนวนมากชี้ให้เห็นว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุดสำหรับผู้เรียนชาติต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นจีน เกาหลี กัมพูชา เวียดนาม ญี่ปุ่น และชาติอื่นๆ (สุริยรัตน์ บำรุงสุข 2554: 114; นิภา กุญษ์ศักดิ์ 2555: 134; Shigetomi Supaporn 2017; นพเก้า ลีละสร และคนอื่นๆ 2559) ทั้งนี้เพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อน และต้องอาศัยความรู้ ความจำด้านการสะกดกรันต์ การใช้คำ และการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ โดยเฉพาะเมื่อภาษาแม่ (Native language) หรือภาษาที่หนึ่ง (First language) และภาษาเป้าหมาย (Target language) มีความแตกต่างกันมากทั้งในเรื่องเสียง และระบบไวยากรณ์ ซึ่งนักภาษาศาสตร์กลุ่ม Structuralist และนักจิตวิทยากลุ่ม Behaviourist เชื่อว่าความยากของการเรียนภาษาที่สองขึ้นอยู่กับความแตกต่างของภาษาที่สองนั้นกับภาษาแม่ (ศรีวิไล ดอกจันทร์ 2529: 93) นอกจากนี้ความยากในการด้านทักษะ

ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่น (BURANAPATANA Maliwan)

การเขียนอีกประการหนึ่งคืออิทธิพลของภาษาที่หนึ่ง (First language) ที่แทรกแซงการเรียนภาษาเป้าหมาย

งานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างประเทศที่พบมากที่สุดคือการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน ทั้งนี้เพราะทั้งในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมีสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวจีนมานานแล้วจึงมีนักศึกษาจีนสนใจเรียนภาษาไทยเป็นจำนวนมาก นักวิชาการทั้งไทยและจีนก็ได้ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวจีน ประเด็นที่น่าสนใจที่พบในงานวิจัยคืออิทธิพลของภาษาที่หนึ่งที่มีต่อการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวจีน เช่น งานวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนของวรา เจริญจิตร (2563) ชี้ให้เห็นว่าข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยเกิดจากการเทียบเคียงภาษาแม่คือภาษาจีนกับภาษาไทยซึ่งมีโครงสร้างต่างกัน งานวิจัยของจิตรลดา ศรีสุนทรไท (2554) พบว่าภาษาจีนมีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สอง ทำให้ผู้เรียนมีข้อบกพร่องทั้งในการเขียนพยัญชนะต้นเดี่ยว พยัญชนะท้าย และสระเดี่ยว งานวิจัยของ (ปณิธาน บรรณารม, 2555) เกี่ยวกับการข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนก็พบข้อผิดพลาดในด้านการสะกดคำ การใช้คำ การผูกประโยค และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน โดยข้อผิดพลาดด้านการใช้คำ ได้แก่ การใช้คำไม่เหมาะสมแก่ความมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีการใช้คำผิดความหมาย การใช้คำไม่เหมาะสมกับบริบท การใช้คำที่มีความหมายขัดแย้งกัน การใช้ลักษณะนามผิด และการเขียนคำทับศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ ส่วนข้อผิดพลาดในระดับประโยค นักศึกษาจีนมีข้อผิดพลาดในการผูกประโยคโดยขาดคำที่จำเป็นมากที่สุด รองลงมาคือการลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้องทั้งนี้เพราะความแตกต่างของโครงสร้างทางไวยากรณ์ของจีนและไทย ทั้งในเรื่องของการขาดคำเชื่อมเพื่อความสะดวกของงานเขียนและการวางตำแหน่งคำขยายที่แตกต่างกัน

งานวิจัยของสุริยรัตน์ บำรุงสุข (2554) ที่ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีก็พบข้อบกพร่องทั้งในระดับคำและระดับประโยค ข้อบกพร่องระดับคำเกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่ เนื่องจากผู้เรียนคิดเป็นภาษาเกาหลีแล้วถ่ายโอนความหมายเป็นคำในภาษาไทย ส่วนข้อบกพร่องในระดับประโยคคือการเรียงคำเข้าประโยคนั้นเกิดจากความแตกต่างกันเรื่องระบบวางสัมพันธ์ของภาษาเกาหลีกับภาษาไทย ส่วนงานวิจัยของ จิตตภา สารพัดนึก ไชยปัญญา (2562) ซึ่งเป็นการศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิตชาวกัมพูชาที่พบว่าข้อผิดพลาดทั้งในด้านการใช้คำและการสร้างประโยค โดยมีสาเหตุสำคัญประการหนึ่งคืออิทธิพลของภาษาแม่ ผู้เรียนไม่ทราบข้อแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาเป้าหมายจึงทำให้เขียนผิด

สำหรับความยากด้านทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่นก็มีงานวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาคือข้อบกพร่องในการพูดและการเขียนเช่นกัน จากประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยแก่นักศึกษาญี่ปุ่นของ Shigetomi Supaporn (2017) พบข้อสังเกตเกี่ยวกับความผิดพลาดในด้านการเขียนของนักศึกษา ว่าเกิดจากความเคยชินกับโครงสร้างภาษาญี่ปุ่นซึ่งแตกต่างจากภาษาไทย เช่น การวางตำแหน่งของคำขยายในภาษาญี่ปุ่นคำขยายนามจะอยู่หน้านาม แตกต่างจากภาษาไทยที่คำขยายนามอยู่หลังนามดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ผิดบ่อยมาก และประธานในภาษาญี่ปุ่นสามารถวางไว้ที่ไหนก็ได้ นักศึกษาญี่ปุ่นเอาประธานไปแทรกไว้ระหว่างคำช่วยกริยากับกริยา เช่น “อาจจะเขามาไม่ได้” “วันนี้คงจะฝนตกแน่ๆ” เป็นต้น เรื่องการใช้บุพบทที่เป็นจุดที่นักศึกษาญี่ปุ่นเขียนผิดบ่อยมากในประโยค คือคำที่ระบุสถานที่ คำที่นักศึกษาใช้บ่อยที่สุดคือคำว่า “ที่” จะใช้กับสถานที่ทุกอย่างทั้งๆ ที่มีคำที่รู้จักคำอื่น เข้าใจว่าปัญหามาจากคำระบุสถานที่ในภาษาญี่ปุ่นมีกฎระเบียบแน่นอนและมีอยู่สองคำ เวลาเขียนภาษาไทยนักศึกษาจึงมีความคิดว่าต้องใช้คำ “ที่” เท่านั้น

นพเก้า สิละสร และคณะ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความยากของภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น” โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 ระดับ คือระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนในระดับต้นและระดับกลางประเมินว่าการออกเสียงยากที่สุด ในขณะที่ผู้เรียนระดับสูงประเมินว่าคำศัพท์ยากที่สุด ผู้เรียนทุกระดับประเมินว่าการฟังและแยกแยะเสียงพ่นลม (Aspirated) และไม่พ่นลม (Unaspirated) ยากที่สุด สันนิษฐานได้ว่าเนื่องจากความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นในเชิงสัทศาสตร์ และผู้เรียนทั้งสามระดับประเมินว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุดในบรรดาสี่ทักษะ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะทักษะการเขียนสัมพันธ์กับความรู้ภาษาไทย เช่น เรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เรื่องพยัญชนะตัวสะกดที่มีพยัญชนะหลายตัว เป็นต้น และโอกาสที่ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนหรือใช้ทักษะการเขียนมีน้อยกว่าทักษะอื่นๆ บางกรณีผู้เรียนบางคนอาจจะได้เขียนภาษาไทยในชั้นเรียนเท่านั้น

3. ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่น

จากการวิเคราะห์ตัวอย่างงานเขียนของนักศึกษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรายวิชาการสนทนาในชีวิตประจำวัน 2 และการฟัง 2 พบข้อบกพร่องในการเขียนทั้งด้านการใช้คำและประโยค ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อบกพร่องเรื่องคำ

1.1 สะกดการันต์ผิด ข้อบกพร่องด้านการสะกดการันต์ซึ่งพบได้บ่อยมากนี้มีสาเหตุมาจากหลายประการ เช่น ขาดความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำ ไม่สามารถจำตัวสะกดที่หลากหลายได้ และออกเสียงผิดทำให้เขียนผิด ดังตัวอย่าง

- พระเจ้าอยู่หัวของไทยตั้งชื่อปลาชนิดนี้ “ปลานิล” เพราะปลาชนิดนี้มีสีดำ
ที่ถูกต้องควรเป็น “พระเจ้าอยู่หัวของไทยตั้งชื่อปลาชนิดนี้ “ปลานิล” เพราะปลาชนิดนี้มีสีดำ”
- ปลานิลสามารถนำมาปรุงเป็นเมนูต่าง ๆ ทานดีมีประโยชน์ต่อร่างกายมากมาย
ที่ถูกต้องควรเป็น “ปลานิลสามารถนำมาปรุงเป็นเมนูต่าง ๆ ทานดีมีประโยชน์ต่อร่างกายมากมาย”
- พระจักรพรรดิของประเทศญี่ปุ่นได้ถวายปลานิลให้พระเจ้าอยู่หัวของไทย 50 ตัว
ที่ถูกต้องควรเป็น “พระจักรพรรดิของประเทศญี่ปุ่นได้ถวายปลานิลให้พระเจ้าอยู่หัวของไทย 50 ตัว”
- โฆษณานี้ต้องการบอกความสำคัญของครอบครัว เพราะเราไม่ค่อยซบคิดเกี่ยวกับความรักต่อครอบครัวในชีวิตประจำวัน
ที่ถูกต้องควรเป็น “โฆษณานี้ต้องการบอกความสำคัญของครอบครัว เพราะเราไม่ค่อยคิดถึงเกี่ยวกับความรักต่อครอบครัวในชีวิตประจำวัน”

ที่ถูกต้องควรเป็น “โฆษณานี้ต้องการบอกความสำคัญของครอบครัว เพราะเราไม่ค่อยคิดถึงเกี่ยวกับความรักต่อครอบครัวในชีวิตประจำวัน” นอกจากสะกดผิดแล้วยังใช้คำไม่เหมาะสมกับความหมายด้วย “ซบคิด” หมายถึง คิดตรึกตรองอย่างหนัก แต่ประโยคนี้นี้ควรใช้ “คิด”

- ได้เรียนวิธีพูด เขาสอนให้ฉันทำยังงเวลาทำผิดพลาดเอง
ที่ถูกต้องควรเป็น “ได้เรียนวิธีพูด เขาสอนให้ฉันทำยังงเวลาทำผิดพลาดเอง” นักศึกษาออกเสียงคำว่า “สอน” เป็น “สอง” จึงทำให้เขียนผิด
- วันนั้นมี VDO clip ให้ดูคุณกับเพื่อน บางคนญี่ปุ่นเคยดูนี้แล้ว
ที่ถูกต้องควรเป็น “วันนั้นมี VDO clip ให้คุณดูกับเพื่อน คนญี่ปุ่นบางคนเคยดูเรื่องนี้แล้ว” นักศึกษาออกเสียงคำว่า “ญี่ปุ่น” เป็น “ญี่ปุ่น” และมีข้อบกพร่องเรื่องการเรียงลำดับคำ “ให้ดูคุณ” และการใช้นิยมสรรพนาม “นี้” ด้วย

- ไวรัสโคโรนาทำให้ตำรวจแบบใหม่ปรากฏตัว
ที่ถูกต้องควรเป็น “ไวรัสโคโรนาทำให้ตำรวจแบบใหม่ปรากฏตัว” นักศึกษาไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างเสียงสระเสียงสั้นกับสระเสียงยาวจึงเขียนตามการออกเสียงของตัวเอง

ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่น (BURANAPATANA Maliwan)

- โฆษณาเรื่องนี้บอกว่า**กานดูแลคนชั่ว**ใจตลอดชีวิตเป็นเรื่องสำคัญ
ที่ถูกต้องควรเป็น “โฆษณาร้านนี้บอกว่า**การดูแลคนที่เรารัก**ตลอดชีวิตเป็นเรื่องสำคัญ”
- พี่**เรียน**ร้องเพลงให้ ฉัน**ประทับใจ**มาก
ที่ถูกต้องควรเป็น “พี่**สอน**ร้องเพลงให้ ฉัน**ประทับใจ**มาก” นักศึกษาญี่ปุ่นมักมีปัญหาในการออกเสียง /th/ เป็นเสียง /t/ และใช้คำว่า “เรียน” แทนคำว่า “สอน”
- **การเดิน**ร่ำชื่อภาษาญี่ปุ่น “โอนิกิริ” น่ารักมาก
ที่ถูกต้องควรเป็น “**การเดิน**ร่ำชื่อภาษาญี่ปุ่น “โอนิกิริ” น่ารักมาก” ทั้งนี้เพราะนักศึกษาญี่ปุ่นมักมีปัญหาในการแยกเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ /m/ กับ /n/ และการใส่รูปวรรณยุกต์ก็สัมพันธ์กับการออกเสียง
- ผู้ชายเป็น 20 ปีนักแสดง เขา**ร้อง**ซ่า เลย์ฟ้ง่าย
ที่ถูกต้องควรเป็น “นักแสดงผู้ชายอายุ 20 ปี เขา**ร้อง**ซ่า เลย์ฟ้ง่าย” นักศึกษาออกเสียงผิดเพราะภาษาญี่ปุ่นไม่มีเสียง /w/ นักศึกษาจึงแยกความแตกต่างระหว่างเสียง /o/ กับเสียง /w/ ไม่ได้
- มี**สิ่ง**แปลกบนหน้า**ซูชิ**แต่ฉันอยาก**ลอง**กินดู
ที่ถูกต้องควรเป็น “มี**สิ่ง**แปลกบนหน้า**ซูชิ**แต่ฉันอยาก**ลอง**กินดู” เพราะออกเสียงสระอเป็นสระโจึงเขียนผิด
- คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่**ชอบ**ทูน่า **เด็ก**ชอบ**แกลม**อน
ที่ถูกต้องควรเป็น “คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่**ชอบ**ทูน่า **แต่**เด็ก**ชอบ**แกลมอน” นักศึกษาญี่ปุ่นมักมีปัญหาในการออกเสียง /d/ เป็น /t/
- ฉัน**ได้ยิน**ว่าที่คันไซกับที่คันโต รสชาติ**ไม่**เหมือนกัน
ที่ถูกต้องควรเป็น “ฉัน**ได้ยิน**ว่าที่คันไซกับที่คันโต รสชาติ**ไม่**เหมือนกัน” เขียนผิดเพราะออกเสียงพยัญชนะท้าย /n/ เป็น /ŋ/
- **เมือง**ไทยก็มีวันเด็ก **ไม่**ได้เป็นวันหยุดแห่งชาติ
ที่ถูกต้องควรเป็น “**เมือง**ไทยก็มีวันเด็ก **แต่**ไม่ได้เป็นวันหยุดแห่งชาติ” เขียนผิดเพราะออกเสียงพยัญชนะท้าย /ŋ/ เป็น /n/
- เราเรียนเอกภาษาไทยเลยอยาก**รู้**สิ่งที่เหมือนกันและไม่เหมือนกัน ลอง**เช็ด**ดูด้วยกันนะ
ที่ถูกต้องควรเป็น “เราเรียนเอกภาษาไทยเลยอยาก**รู้**สิ่งที่เหมือนกันและไม่เหมือนกัน ลอง**เช็ด**ดูด้วยกันนะ” เขียนผิดเพราะออกเสียงพยัญชนะท้าย /ŋ/ เป็น /n/
- ฉัน**เคย**รดน้ำขอพร**ผู้ใหญ่**เวลา**มี**การเรียนการสอน
ที่ถูกต้องควรเป็น “ฉัน**เคย**รดน้ำขอพร**ผู้ใหญ่**เวลา**มี**การเรียนการสอน”

- ผมคิดว่าการฉลองบรรลุนิติภาวะจัดระหว่างผุดหอมดีกว่าเพราะนักศึกษาไม่ต้องกลับสองครั้ง
ที่ถูกต้องควรเป็น “ผมคิดว่าการฉลองบรรลุนิติภาวะจัดระหว่างปิดหอมดีกว่าเพราะนักศึกษาไม่ต้องกลับสองครั้ง” นักศึกษาปุ่นมักมีปัญาในการออกเสียง /p/ เป็น /ph/ จึงออกเสียง “ปิด” เป็น “ผิด”

1.2 การใช้คำผิดความหมายหรือการใช้คำไม่เหมาะสมกับบริบท การใช้คำผิดความหมาย

คือการเลือกใช้คำที่ทำให้การสื่อสารเปลี่ยนไป หรือทำให้ผู้อ่านเข้าใจไม่ชัดเจน จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษาพบว่ามีการใช้คำผิดความหมายและการใช้คำไม่เหมาะสมกับบริบทเป็นจำนวนมาก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- อาหารญี่ปุ่นส่วนใหญ่กระชุ่มกระชวย
“กระชุ่มกระชวย” หมายถึง มีอาการกระปรีกระเปร่า ประโยคนี้ที่ถูกต้องควรเป็น “อาหารญี่ปุ่นส่วนใหญ่ทำให้แข็งแรง”
- ฉันคิดว่าทุกคนรู้สึกเหมือนกันเกี่ยวกับความสำคัญของการเ็นดูตัวเอง
ที่ถูกต้องควรเป็น “ฉันคิดว่าทุกคนรู้สึกเหมือนกันเกี่ยวกับความสำคัญของการรักตัวเอง”
- หนูประทับใจที่ได้ดูเพื่อนร้องเพลง เวลาฟังเสียงของเขาหัวใจจะนุ่มนวล
ที่ถูกต้องควรเป็น “หนูประทับใจที่ได้ดูเพื่อนร้องเพลง เวลาฟังเสียงของเขาหัวใจจะอ่อนโยน”
- ผมคิดว่าวันเด็กสำคัญมากเพราะเด็กน่าจะมวันทีเห็นแก่ตัว
ที่ถูกต้องควรเป็น “ผมคิดว่าวันเด็กสำคัญมากเพราะเด็กน่าจะมวันที่เป็นวันสำหรับเด็กโดยเฉพาะ”
- ฉันนิจลิน์ออกกำลังกาย
ที่ถูกต้องควรเป็น “ฉันออกกำลังกายเป็นประจำ” หรือ “ฉันออกกำลังกายเสมอ” และประโยคนั้นนอกจากใช้คำผิดความหมายแล้วยังวางตำแหน่งคำขยายผิดด้วย เพราะคำขยายต้องวางไว้หลังคำกริยา
- ชายชราเป็นคนที่หัวเศหมากเพราะเขานอนคำพูดหลายสิบปี
ที่ถูกต้องควรเป็น “ชายชราเป็นคนที่หัวเศหมากเพราะเขารักคำพูดหลายสิบปี”
- หนูเคยเศร้าที่ย้ายของหนูลิ้มครอบครัวเพราะโรคความจำเสื่อม เลยคิดว่าการถูกขวัญใจลิ้มเป็นสิ่งที่ลำบากและเศร้ามาก แต่หนูก็รู้สึกว่เราได้ตั้งใจส่เสียขวัญใจเพราะเรารักเขามาก
ที่ถูกต้องควรเป็น “หนูเคยเศร้าที่ย้ายของหนูลิ้มครอบครัวเพราะโรคความจำเสื่อม เลยคิดว่าการถูกคนที่เรารักลิ้มเป็นสิ่งที่น่าเสียใจและเศร้ามาก แต่หนูก็รู้สึกว่เราได้ตั้งใจดูแลคนที่เรารักเพราะเรารักเขามาก” ประโยคนี้นอกจากใช้คำผิดความหมายแล้วยังมีคำสะกดผิดเพราะออกเสียงผิด คือคำว่า “ย้าย”
- เด็กชนที่อาศัยอยู่บ้านตรงข้ามถูกดูเพราะเกรียนต่อแปลงดอกไม้
“เกรียน” เป็นคำสแลง หมายถึงคนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ก่อแวน ไร้เหตุผล ทำตัวไม่ดี ประโยคนี้นจึงควรแก้ไข

ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่น (BURANAPATANA Maliwan)

เป็น “เด็กคนที่อาศัยอยู่บ้านตรงข้ามถูกดูเพราะทำให้แปลงดอกไม้เสียหาย”

- เขาใช้เครื่องปรุงพิเศษ สมุนไพรสด และน้ำจิ้ม ร้านอาหารนั้นผ่ายกลืนจน เวลาเที่ยงมีคนเข้าคิวซื้ออาหาร

ที่ถูกต้องควรเป็น “เขาใช้เครื่องปรุงพิเศษ สมุนไพรสด และน้ำจิ้ม อาหารของร้านนั้นส่งกลิ่นจน เวลาเที่ยงมีคนเข้าคิวซื้ออาหาร”

- ผมอยู่หอพักที่โทโยนากะและทำอาหารเองเลยอยากทำอาหารไทย แต่ผมเข้าใจว่าอาหารไทยไม่แค่เผ็ด มันมีกลิ่นฉุนด้วย นอกจากนี้เครื่องปรุงอาหารไทยแพงมากที่ญี่ปุ่นเลยยากทำ

ที่ถูกต้องควรเป็น “ผมอยู่หอพักที่โทโยนากะและทำอาหารเองเลยอยากทำอาหารไทย แต่ผมได้ยินว่าอาหารไทยไม่แค่เผ็ด แต่มันมีกลิ่นฉุนด้วย นอกจากนี้เครื่องปรุงอาหารไทยที่ญี่ปุ่นแพงมากเลยยาก”

- ฉันชอบอาหารไทยแต่อ่อนกลืนผักชี ฉันอยากพิชิตความอ่อนผักชี

ที่ถูกต้องควรเป็น “ฉันชอบอาหารไทยแต่แพ้กลิ่นผักชี ฉันอยากเอาชนะกลิ่นผักชี”

- ปัจจุบันร้านของคุณใจเป็นร้านนิยมจังที่ญี่ปุ่น ผมเลยรู้สึกว่าเป็นคนแซบ

“แซบ” เป็นภาษาถิ่น หมายถึง อร่อย ประโยคนี้ที่ถูกต้องควรเป็น “ปัจจุบันร้านของคุณใจเป็นร้านยอดนิยมที่ญี่ปุ่น ผมเลยรู้สึกว่าเป็นคนที่ทำอาหารอร่อย”

- ฉันคิดว่าคุณใจลำบากลำบากในการทำอาหารไทยให้คนญี่ปุ่น

ที่ถูกต้องควรเป็น “ฉันคิดว่าคุณใจลำบากมากในการทำอาหารไทยให้คนญี่ปุ่น”

- เราเห็นอาหารเอเชียเยอะได้ที่ญี่ปุ่นโดยเฉพาะในเมืองใหญ่

ที่ถูกต้องควรเป็น “เราพบอาหารเอเชียได้เยอะที่ญี่ปุ่นโดยเฉพาะในเมืองใหญ่”

- ร้านอาหารไทยอยู่ใกล้เคียงบ้านของฉัน ร้านนั้นอร่อยแต่แพงมาก ฉันอยากจะค้นหาร้านอาหารและทานอาหารไทย

ที่ถูกต้องควรเป็น “ร้านอาหารไทยอยู่ใกล้บ้านของฉัน ร้านนั้นอร่อยแต่แพงมาก ฉันอยากจะหาร้านอาหารไทยที่ราคาถูกและทานอาหารไทย”

- ถึงสนามบินแล้วผมจะวางกระเป๋าเดินทางที่โรงแรมในกรุงเทพฯ แล้วเดินเล่นที่สวนเบญจศิริ

ที่ถูกต้องควรเป็น “ถึงสนามบินแล้วผมจะฝากกระเป๋าเดินทางที่โรงแรมในกรุงเทพฯ แล้วไปเดินเล่นที่สวนเบญจศิริ” คำ “ฝาก” ตรงกับความหมายที่ต้องการสื่อมากกว่าคำ “วาง” และเพิ่มคำ “ไป” หน้าคำ “เดินเล่น” เพื่อให้เข้าใจได้อย่างชัดเจนว่าออกจากโรงแรมไปทำกิจกรรมอื่นในอีกสถานที่หนึ่ง

- คนญี่ปุ่นติดกับซูชิมานาน คนญี่ปุ่นกินซูชิมาตั้งแต่สองสามร้อยปีก่อน

ที่ถูกต้องควรเป็น “คนญี่ปุ่นคุ้นเคยกับซูชิมานาน คนญี่ปุ่นกินซูชิมาตั้งแต่สองสามร้อยปีก่อน”

- ผมคิดว่าเพลงของนักร้องผู้ชายสามารถเห็นออกเห็นใจง่ายกว่าเพลงของนักร้องผู้หญิง

- ที่ถูกต้องควรเป็น “ผมคิดว่าเพลงของนักร้องผู้ชายสามารถเข้าใจง่ายกว่าเพลงของนักร้องผู้หญิง”
- ถ้าฟังเพลงของ Sprite ตอนที่มีความสุข ผมสามารถเห็นออกเห็นใจเนื้อร้อง
- ที่ถูกต้องควรเป็น “ถ้าฟังเพลงของ Sprite ตอนที่มีความสุข ผมสามารถเข้าใจเนื้อร้องได้”
- ไทยกับลาวเป็นประเทศอดีตไป สะพานมิตรภาพไทย-ลาวเป็นสัญลักษณ์ของมิตรภาพระหว่างไทยลาว
- ที่ถูกต้องควรเป็น “ไทยกับลาวเป็นประเทศที่อยู่ติดกัน สะพานมิตรภาพไทย-ลาวเป็นสัญลักษณ์ของมิตรภาพระหว่างไทยลาว”
- การสร้างสะพานเชื่อมระหว่างสองประเทศเอาเงินมาก การสร้างสะพานเชื่อมระหว่างสองประเทศการสนทนามีความสำคัญ
- ที่ถูกต้องควรเป็น “การสร้างสะพานเชื่อมระหว่างสองประเทศใช้เงินมาก การสร้างสะพานเชื่อมระหว่างสองประเทศเพื่อการติดต่อสื่อสารกันมีความสำคัญ”
- แม่คิดว่าลูกขโมยหนังสือ แต่อันที่จริงแล้วลูกรับหนังสือที่กองขยะที่มีการแยกขยะ
- ที่ถูกต้องควรเป็น “แม่คิดว่าลูกขโมยหนังสือ แต่อันที่จริงแล้วลูกได้หนังสือจากกองขยะที่มีการแยกขยะ
- วิธีออกกำลังกายเพื่อเผาผลาญไขมันให้ดีที่สุดคือออกกำลังกายแบบแอโรบิกหลังจากเล่นกล้าม แต่ไม่ต้องทำอย่างรุนแรง
- ที่ถูกต้องควรเป็น “วิธีออกกำลังกายเพื่อเผาผลาญไขมันให้ดีที่สุดคือออกกำลังกายแบบแอโรบิกหลังจากเล่นกล้าม แต่ไม่ต้องทำอย่างรุนแรง”
- คนที่ทำงานพิเศษและอายุเหมือนกับฉันได้เป็นเพื่อนสนิท ไปกินข้าวด้วยกันบ่อยๆ
- ที่ถูกต้องควรเป็น “คนที่ทำงานพิเศษและอายุเท่ากับฉันได้เป็นเพื่อนสนิท เราไปกินข้าวด้วยกันบ่อยๆ”
- ประโยคหลัง “ไปกินข้าวด้วยกันบ่อยๆ” ขาดประธานของประโยค
- ที่ญี่ปุ่นตั้งแต่ระบาดไวรัสโคโรนารัฐบาลเรียกร้องให้ประชาชนลดการออกไป และร้านชนิดต่าง ๆ ลด
- การดำเนินธุรกิจ
- ที่ถูกต้องควรเป็น “ที่ญี่ปุ่นตั้งแต่ไวรัสโคโรนาระบาดรัฐบาลเรียกร้องให้ประชาชนงดการออกไปนอกบ้าน และร้านต่าง ๆ งดการดำเนินธุรกิจ” ประโยคนี้ใช้คำผิดความหมาย และวางตำแหน่งคำกริยาผิดด้วย
- อาหารสุขภาพเป็นอาหารปิ้งเจ ภาษาอังกฤษคือ healthy food บอกไม่ได้ว่ามีอะไรบ้างเพราะร่างกายคนเราไม่เหมือนกัน แต่ต้องเป็นอาหารที่กินแล้วทำให้เรามีสุขภาพดี
- ที่ถูกต้องควรเป็น “อาหารสุขภาพเป็นอาหารที่มีลักษณะพิเศษ ภาษาอังกฤษคือ healthy food บอกไม่ได้ว่ามีอะไรบ้างเพราะร่างกายคนเราไม่เหมือนกัน แต่ต้องเป็นอาหารที่กินแล้วทำให้เรามีสุขภาพดี”

ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่น (BURANAPATANA Maliwan)

- เพลงนั้นเป็นเพลงที่ค้นเจอตัวเองใหม่ และความหวังในอนาคต จึงฉันร้องเพลงด้วยรอยยิ้มและเสียงดัง
ที่ถูกต้องควรเป็น “เพลงนั้นเป็นเพลงที่ทำให้ค้นพบตัวเองและความหวังในอนาคต ฉันจึงร้องเพลงด้วยรอยยิ้มและเสียงดัง” นอกจากใช้คำผิดความหมายแล้ว ยังวางตำแหน่งคำสันธาน “จึง” ผิดด้วย
- เวลาฉันตระกำลังบอกเพราะการเรียนและชมรม ฟังเพลงนี้จะได้สั้นกว่าครอบครัวและเพื่อนส่งเสียงเสมอ
ที่ถูกต้องควรเป็น “เวลาฉันลำบากเพราะการเรียนและชมรม ฟังเพลงนี้จะได้รู้ว่าครอบครัวและเพื่อนให้กำลังใจเสมอ” “ส่งเสียง” เขียนเป็น “ส่งเสียง” ตามการออกเสียงของตัวเอง คำนี้หมายถึง ให้กำลังใจ

1.3 การใช้คำนิยมนิพนธ์นาม นิยมนิพนธ์นามคือสรรพนามที่ชี้แทนนาม เป็นนามที่ชี้เฉพาะเจาะจงหรือบอกระยะเพื่อให้ผู้พูดกับผู้ฟังเข้าใจกัน นักศึกษามักใช้คำนิยมนิพนธ์นามโดยขาดนามที่อยู่ข้างหน้า หรือเรียงลำดับคำผิด เช่น

- ที่มีเอมีศาลเจ้าที่มีชื่อเสียง ถ้ามีโอกาสฉันก็อยากไปนั้น
ที่ถูกต้องควรเป็น “ที่มีเอมีศาลเจ้าที่มีชื่อเสียง ถ้ามีโอกาสฉันก็อยากไปสถานที่นั้น”
- ฉันอยากกลับบ้านในฤดูร้อนเพราะเทศกาลจัดขึ้นที่ฤดูร้อนที่สวนสนุกเลยอยากดูนั้น
ที่ถูกต้องควรเป็น “ฉันอยากกลับบ้านในฤดูร้อนเพราะเทศกาลจัดขึ้นในฤดูร้อนที่สวนสนุกเลยอยากดูเทศกาลนั้น” นอกจากใช้คำนิยมนิพนธ์นามโดยขาดนามที่อยู่ข้างหน้าแล้ว ยังใช้บุพบทผิดด้วยคือใช้บุพบท “ที่” ในคำว่า “ที่ฤดูร้อน” ที่ถูกต้องควรใช้ “ในฤดูร้อน”
- ภูเก็ตมีนิยมนักท่องเที่ยวมากนะ เคยได้ยินนั้นน้ำทะเลสวยมาก คุณสนใจไหม
ที่ถูกต้องควรเป็น “ภูเก็ตเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวมากนะ เคยได้ยินว่าสถานที่นั้นน้ำทะเลสวยมาก คุณสนใจไหม” และประโยค “เคยได้ยินนั้นน้ำทะเลสวยมาก” ต้องมีคำเชื่อม “ว่า” ด้วย
- ปีนี้ฉันขยันทำการบ้านมากขึ้น ฉันดีขึ้น นี่สำคัญมากสำคัญฉันตัวเอง
ที่ถูกต้องควรเป็น “ปีนี้ฉันขยันทำการบ้านมากขึ้น ฉันดีขึ้น สิ่งนี้สำคัญมากสำคัญตัวฉันเอง”
- ที่เมืองไทยฉันเห็นหลายคนซื้ออาหารที่แพงลอย ที่ญี่ปุ่นเราไม่มีนั้นนะ
ที่ถูกต้องควรเป็น “ที่เมืองไทยฉันเห็นหลายคนซื้ออาหารที่แพงลอย ที่ญี่ปุ่นเราไม่มีร้านแบบนั้นนะ”
- ตัวหนังสือเล็กมากมองเห็นไม่ได้ อาจารย์ช่วยทำนั้นใหญ่ขึ้นอีกได้ไหมคะ
ที่ถูกต้องควรเป็น “ตัวหนังสือเล็กมากมองเห็น อาจารย์ช่วยทำตัวหนังสือนั้นให้ใหญ่ขึ้นอีกได้ ไหมคะ”
- ได้ข่าวว่าส้มตำ ลาบ และไก่ย่างที่อีสานอร่อยมาก ๆ ฉันชอบกินนี้ เฉพาะลาบ
ที่ถูกต้องควรเป็น “ได้ข่าวว่าส้มตำ ลาบ และไก่ย่างที่อีสานอร่อยมาก ๆ ฉันชอบกินอาหารชนิดนี้ โดยเฉพาะลาบ”

1.4 การวางตำแหน่งของคำพิเศษ คำ “บาง” เป็นคำพิเศษที่ใช้ประกอบคำนาม เพื่อบอกจำนวนว่า

หมายถึงส่วนใดส่วนหนึ่ง ไม่ใช่ทั้งหมด นักศึกษามักใช้คำนี้โดยวางตำแหน่งผิด เช่น

- ในเรื่องนี้บางอาหารคล้ายไม่ผิด เช่น ข้าวมันไก่ เป็นต้น

ที่ถูกต้องควรเป็น “ในเรื่องนี้อาหารบางชนิดไม่ค่อยผิด เช่น ข้าวมันไก่ เป็นต้น”

- บางคนญี่ปุ่นทำซูชิได้ บางคนทำไม่ได้

ที่ถูกต้องควรเป็น “คนญี่ปุ่นบางคนทำซูชิได้ บางคนทำไม่ได้”

- เด็ก ๆ ชอบไก่อย่างมาก บางร้านซูชิเลยขายซูชิไก่อ่าง

ที่ถูกต้องควรเป็น “เด็ก ๆ ชอบไก่อย่างมาก ร้านซูชิบางร้านเลยขายซูชิไก่อ่าง”

- บางคนไทยอาจจะบอกว่าแพงจริง ๆ เพราะข้าวแกลงอย่างมากก็ 30 บาทที่เมืองไทย

ที่ถูกต้องควรเป็น “คนไทยบางคนอาจจะบอกว่าแพงจริง ๆ เพราะข้าวแกลงที่เมืองไทยอย่างมากก็ 30 บาท”

คำขยาย “ที่เมืองไทย” ขยายคำนามที่อยู่ข้างหน้าคือ “ข้าวแกลง” จึงควรวางติดกับคำนาม

- บางคนญี่ปุ่นซื้ออาหารเข้าที่ร้านสะดวกซื้อ อาหารเข้าของคนญี่ปุ่นขนมปังเป็นที่นิยม

ที่ถูกต้องควรเป็น “คนญี่ปุ่นบางคนซื้ออาหารเข้าที่ร้านสะดวกซื้อ ขนมปังเป็นอาหารเข้าที่เป็นที่นิยมของคนญี่ปุ่น” ประโยคหลังต้องเรียงลำดับประธาน และกริยา

- ฉันชอบอาหารเข้าของปีใหม่ ทุกอาหารมีความหมาย กึ่งเต็มมีความหมายถึงความหวังที่จะมีอายุยืน

ที่ถูกต้องควรเป็น “ฉันชอบอาหารเข้าของปีใหม่ อาหารทุกอย่างมีความหมาย กึ่งเต็มมีความหมายถึงความหวังที่จะมีอายุยืน

1.5 การใช้คำบุพบท บุพบทคือคำเชื่อม ทำหน้าที่เชื่อมคำกับคำ ตำแหน่งของบุพบทคืออยู่หน้า

คำนาม สรรพนาม หรือกริยา ข้อบกพร่องในการใช้บุพบทที่พบคือใช้บุพบทไม่เหมาะสม ไม่ใช่บุพบท หรือวางตำแหน่งของคำบุพบทผิด ตัวอย่างเช่น

- เขานอนส่ายเลยตื่นเข้าไม่ได้ เขาไม่มีเวลาที่อาหารเข้า

ที่ถูกต้องควรเป็น “เขานอนดิ๊กเลยตื่นเข้าไม่ได้ เขาไม่มีเวลาสำหรับอาหารเข้า” นอกจากใช้บุพบทไม่เหมาะสมแล้วยังใช้คำผิดความหมายด้วย คือใช้ “นอนส่าย” ในความหมายของคำว่า “นอนดิ๊ก”

- ตอนเข้าไปกับชายหาดแล้วตอนบ่ายไปพิพิธภัณฑสัตว์น้ำ

ที่ถูกต้องควรเป็น “ตอนเข้าไปที่ชายหาดแล้วตอนบ่ายไปพิพิธภัณฑสัตว์น้ำ”

- คนเหล่านั้นพาหินต่อบ้านคนที่กลับมาจากจังหวัดที่มีคนที่ติดเชื่อไวรัสโคโรนามาก เขาคิดเองว่าการทำอย่างนั้นเป็นธรรม

ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่น (BURANAPATANA Maliwan)

ที่ถูกต้องควรเป็น “คนเหล่านั้นพาหินใส่บ้านคนที่กลับมาจากจังหวัดที่มีคนที่ติดเชื้อไวรัสโคโรนา
มาก เขาคิดเองว่าการทำอย่างนั้นเป็นธรรม”

- ปีนี้ผมตั้งใจเรียนภาษาไทย ปีหน้าผมอยากไปเที่ยวเมืองไทยด้วย

ที่ถูกต้องควรเป็น “ปีนี้ผมตั้งใจเรียนภาษาไทย ปีหน้าผมอยากไปเที่ยวเมืองไทยด้วยตัวเอง”

- คุณทำนี้เองใช้ใหม่ กินอาหารเข้าเสร็จแล้วล้างชามด้วยเองใหม่

ที่ถูกต้องควรเป็น “คุณทำอาหารนี้เองใช้ใหม่ กินอาหารเข้าเสร็จแล้วล้างชามเองใหม่” หรือ “กินอาหาร
เข้าเสร็จแล้วล้างชามด้วยตัวเองใหม่”

1.6 ไม่ใช้ลักษณนาม หรือใช้ลักษณนามผิด ภาษาไทยมีการใช้ลักษณนามซึ่งแตกต่างจากภาษาอื่น ๆ
เช่น ภาษาอังกฤษ และภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น ดังนั้นข้อบกพร่องเรื่องการใช้ลักษณนามจึงพบบ่อยครั้ง ดังตัวอย่าง

- วงที่ฉันชอบที่สุดประกอบด้วย 9 สาว ที่มาจากญี่ปุ่น เกาหลี และไต้หวัน

ที่ถูกต้องควรเป็น “วงที่ฉันชอบที่สุดประกอบด้วยหญิงสาว 9 คน ที่มาจากญี่ปุ่น เกาหลี และไต้หวัน”

- ในวง Perfume มีสามผู้หญิง ทุกคนน่ารัก ถึงแม้ว่าเขาใส่กระโปรงสั้น ๆ ก็รับรองเท้าสั้นสูงเขาก็เด่นรำเก้งมาก

ที่ถูกต้องควรเป็น “ในวง Perfume มีผู้หญิงสามคน ทุกคนน่ารัก ถึงแม้ว่าเขาใส่กระโปรงสั้น ๆ ก็รับรองเท้า
สั้นสูงเขาก็เด่นรำเก้งมาก”

- ผมดูวิดีโอแล้วก็คิดว่ามีลูกหลายลูกที่อยากเรียนแต่เรียนไม่ได้ เพราะไม่มีเงินเพียงพอ

ที่ถูกต้องควรเป็น “ผมดูวิดีโอแล้วก็คิดว่ามีลูกหลายคนที่อยากเรียนแต่เรียนไม่ได้เรียน เพราะไม่มีเงินเพียงพอ”

- ประโยชน์แรกคือประโยชน์ทางด้านสุขภาพร่างกาย

ที่ถูกต้องควรเป็น “ประโยชน์ข้อแรกคือประโยชน์ทางด้านสุขภาพร่างกาย”

- ทำงานพิเศษเยอะแล้วก็เจอกับคนหลายอย่าง

ที่ถูกต้องควรเป็น “ทำงานพิเศษเยอะแล้วก็เจอกับคนหลายประเภท” ลักษณนาม “อย่าง” ไม่ใช้กับคน

- ผมอยากไปวัด 3 องค์ในกรุงเทพฯ ไปกราบไหว้พระ ไปปรารณาความสงบ ความสุข

ที่ถูกต้องควรเป็น “ผมอยากไปวัด 3 แห่งในกรุงเทพฯ ไปกราบไหว้พระ ไปแสวหาความสงบ ความสุข”

ประโยคนี้อาจตีความความหมายคือคำ “ปรารณา” ควรใช้คำ “แสวงหา” หรือ “หา”

1.7 การใช้คำ “ไป” กับ “มา” ประกอบกับกรรมตรงและกรรมรอง

- บางครั้งฉันเื่ออยู่ที่บ้าน ฉันอยากเลี้ยงแมว เลยเอามา 1 ตัวลูกแมวจากสวนสาธารณะ

ที่ถูกต้องควรเป็น “บางครั้งฉันเื่ออยู่ที่บ้าน ฉันอยากเลี้ยงแมว เลยเอาลูกแมวมาจากสวนสาธารณะ 1 ตัว”

“เอา” เป็นคำกริยา “ลูกแมว” เป็นกรรมตรง คำ “มา” อยู่หลังกรรมตรง และคำ “บางครั้ง” นักศึกษาก็มัก

เขียนผิดเป็น “บางครั้ง”

- ถ้าโควิดหายแล้วเจอลูกแมวที่บ้านฉันนะ เล่นกับลูกแมวสนุกดี

ที่ถูกต้องควรเป็น “ถ้าโควิดหายแล้วมาหาลูกแมวที่บ้านฉันนะ เล่นกับลูกแมวสนุกดี” ภาษาพูดมักใช้คำว่า

“มาหา ...” และหลังกริยา “เล่น ต้องใช้ “กับ” เพราะมีกรรมในประโยคคือ “ลูกแมว”

- คุณฟูจิซื้ออาหารไทย เขากินอาหารไทยและบอกว่าอร่อยมาก

ที่ถูกต้องควรเป็น “คุณฟูจิซื้ออาหารไทยมา เขากินอาหารไทยและบอกว่าอร่อยมาก

- เขาเจอรถที่มาจากจังหวัดที่มีคนติดเชื้อไวรัสโคโรนามาก เขาติดป้ายประกาศเขียนว่า “อย่าเอามาไวรัสโคโรนา”

ที่ถูกต้องควรเป็น “เขาเจอรถที่มาจากจังหวัดที่มีคนติดเชื้อไวรัสโคโรนามาก เขาติดป้ายประกาศเขียนว่า

“อย่าเอาไวรัสโคโรนามา”

1.8 การใช้คำ “รู้” กับ “รู้จัก” คำ “รู้” ใช้เมื่อกล่าวถึงความรู้เกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง หรือใช้เกี่ยวกับความรู้สึก ส่วน “รู้จัก” ใช้เมื่อกล่าวถึงคน หรือสถานที่ นักศึกษาสับสนเรื่องการใช้คำ คำ “รู้” กับ “รู้จัก” เช่น

- คนญี่ปุ่นไม่รู้ชานมไทย

ที่ถูกต้องควรเป็น “คนญี่ปุ่นไม่รู้จักชานมไทย”

- ทุกคนอาจจะรู้เมืองไทยจากหนังสือก็ได้ ทวีหรืออินเทอร์เน็ตก็ได้แต่ข้อมูลจากนั้นคงจำกัด

ที่ถูกต้องควรเป็น “ทุกคนอาจจะรู้จักเมืองไทยจากหนังสือก็ได้ ทวีหรืออินเทอร์เน็ตก็ได้แต่ข้อมูลจากแหล่งนั้นคงจำกัด”

- รัฐบาลญี่ปุ่นก็มีปัญหาแต่รัฐบาลญี่ปุ่นไม่บอก คนญี่ปุ่นเลยไม่รู้จักปัญหา

ที่ถูกต้องควรเป็น “รัฐบาลญี่ปุ่นก็มีปัญหาแต่รัฐบาลญี่ปุ่นไม่บอก คนญี่ปุ่นเลยไม่รู้ปัญหา”

- คุณรู้เทศกาลสงกรานต์ไหม

ที่ถูกต้องควรเป็น “คุณรู้จักเทศกาลสงกรานต์ไหม”

1.9 ใช้คำผิดชนิด เช่น ใช้คำนามในตำแหน่งของคำวิเศษณ์ หรือใช้คำกริยาในตำแหน่งของคำนาม เป็นต้น เช่น

- นี่เป็นครั้งแรกที่ร้องเพลงในการแสดงจึงรู้สึกความเครียดมาก ๆ แต่ครูใจดีมากจึงร้องเพลงสนุก

ที่ถูกต้องควรเป็น “นี่เป็นครั้งแรกที่ร้องเพลงในการแสดงจึงรู้สึกเครียดมาก ๆ แต่ครูใจดีมากจึงร้องเพลงสนุก” หลังคำ “รู้สึก” ต้องเป็นคำวิเศษณ์ คือ “เครียด” คำ “ความเครียด” เป็นคำนามจึงใช้ไม่ได้

- ออกกำลังกายที่ฟอสสมควรคือออกกำลังกายที่หายใจเร็วขึ้นนิดหน่อย ครั้งละ 30 นาที อาทิตย์ละ 3 ครั้ง

ที่ถูกต้องควรเป็น “การออกกำลังกายที่ฟอสสมควรคือการออกกำลังกายที่หายใจเร็วขึ้นนิดหน่อย ครั้งละ 30

ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่น (BURANAPATANA Maliwan)

นาที่ อาทิตย์ละ 3 ครั้ง” “การออกกำลังกาย” เป็นคำนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค

1.10 การใช้คำ “ไม่” หรือ “ไม่ได้” คำ “ไม่ได้” ที่มีความหมายว่าไม่สามารถทำบางอย่างได้ ต้อง

เรียงลำดับเป็น “กริยา +(กรรม)+ ไม่ได้” เช่น

- แม่อยากทำอาหารจึงให้คุณยายสอน แต่อุปกรณ์การทำอาหารไม่ครบจึงทำให้แม่ไม่ทำอาหารได้

ที่ถูกต้องควรเป็น “แม่อยากทำอาหารจึงให้คุณยายสอน แต่อุปกรณ์การทำอาหารไม่ครบจึงทำให้แม่ทำอาหารไม่ได้”

- หลายคนบอกว่าอาหารไทยเผ็ดจริง ๆ ผมไม่กินได้

ที่ถูกต้องควรเป็น “หลายคนบอกว่าอาหารไทยเผ็ดจริง ๆ ผมกินไม่ได้”

- ตัวหนังสือไม่ธรรมดา ยากนะ ไม่อ่านได้เลย

ที่ถูกต้องควรเป็น “ตัวหนังสือไม่ธรรมดา ยากนะ อ่านไม่ได้เลย”

- บางคนฉันเข้าใจไม่ได้ เพราะเขาเปลี่ยนแปลงมากเกินไป

ที่ถูกต้องควรเป็น “บางคนฉันไม่เข้าใจ เพราะเขาเปลี่ยนแปลงมากเกินไป”

- ขับรถไปจากบ้าน ๒๐ นาทีเท่านั้น ถ้าไม่รอดิด

ที่ถูกต้องควรเป็น “ขับรถไปจากบ้าน ๒๐ นาทีเท่านั้น ถ้ารอดิด”

- ถ้าเรียนภาษาต่างประเทศก็รู้เรื่องวัฒนธรรม

ที่ถูกต้องควรเป็น “ถ้าเรียนภาษาต่างประเทศก็รู้เรื่องวัฒนธรรมได้”

- ฉันมี 3 เหตุผลที่ชอบเพลงนี้ ที่หนึ่งเพลงนี้ฟังทันสมัย ระดับเสียงสูงไม่ไป และต่ำไม่ไป

ที่ถูกต้องควรเป็น “ฉันมีเหตุผล 3 ข้อที่ชอบเพลงนี้ ข้อที่หนึ่ง เพลงนี้ฟังทันสมัย และระดับเสียงไม่สูงไป และไม่ต่ำไป”

1.11 การใช้คำ “ที่” นักศึกษามักใช้คำ “ที่” ผิด หรือใช้คำ “ที่” โดยไม่จำเป็น

- เมื่อวานนี้ฉันดูทีวีวันหยุด Golden week ปีหน้าวันหยุดจะนานกว่าทุกปี ทุกปีมีประมาณแค่ 5 วัน

ที่ถูกต้องควรเป็น “เมื่อวานนี้ฉันดูทีวีในวันหยุด Golden week ปีหน้าวันหยุดจะนานกว่าทุกปี ทุกปีมีประมาณแค่ 5 วัน”

- ในวันผู้สูงอายุจะทำอะไรบ้าง ขอคุณที่ผู้สูงอายุ และภาวนาให้ชีวิตของผู้สูงอายุยืนยาวมากขึ้น

ที่ถูกต้องควรเป็น “ในวันผู้สูงอายุจะทำอะไรบ้าง ขอคุณผู้สูงอายุ และภาวนาให้ชีวิตของผู้สูงอายุยืนยาวมากขึ้น”

- เราเลยจะอยู่ที่ประเทศไทยที่เมษายนของสองปีข้างหน้า

ที่ถูกต้องควรเป็น “เราเลยจะอยู่ที่ประเทศไทยในเดือนเมษายนในสองปีข้างหน้า”

- ฉันชอบการเรียนการสอนในวันศุกร์

ที่ถูกต้องควรเป็น “ฉันชอบการเรียนการสอนในวันศุกร์”

1.1.2 การใช้คำ “อะไร” ข้อบกพร่องที่พบบ่อยคือการวางตำแหน่งของคำ “อะไร” ผิด

- ทำ YouTube นาน เราอะไรได้ อะไรเสีย

ที่ถูกต้องควรเป็น “ทำ YouTube นาน เราทำอะไร เสียอะไร”

- คนญี่ปุ่นชอบอาหารที่สุดอะไร

ที่ถูกต้องควรเป็น “คนญี่ปุ่นชอบอาหารอะไรที่สุด”

- อาหารไทยที่ทำยากอะไร

ที่ถูกต้องควรเป็น “อาหารไทยที่ทำ อะไรยาก” หรือ “อาหารไทยที่ทำยากคืออะไร”

- วันหยุดคุณอยากไปที่ไหนที่สุด และคุณชอบที่สุดอะไรอาหารไทย อยากทานที่สุดอะไร

ที่ถูกต้องควรเป็น “วันหยุดคุณอยากไปที่ไหนที่สุด และอาหารไทยคุณชอบอะไรที่สุด อยากทานอะไรที่สุด”

1.1.3 ข้อบกพร่องอื่นๆ คือ การวางตำแหน่งตัวเลขก่อนลักษณนาม เช่น

- วันฉลองบรรลุนิติภาวะจัดกันมาตั้งแต่ 1948 ปี

ที่ถูกต้องควรเป็น “วันฉลองบรรลุนิติภาวะจัดกันมาตั้งแต่ปี 1948 ”

- จริงๆ แล้วเพลงนี้เป็นเพลงใช้ในโอลิมปิก 2004 ปี

ที่ถูกต้องควรเป็น “จริงๆ แล้วเพลงนี้เป็นเพลงใช้ในโอลิมปิกปี 2004 ”

2. ข้อบกพร่องเรื่องประโยค

2.1 การใช้คำขยายผิด หรือวางตำแหน่งคำขยายผิด

- วันหยุดยาวฉันไปเจอเพื่อนไม่ได้ ฉันจึงบ่อยๆ คิดถึงเขา

ที่ถูกต้องควรเป็น “วันหยุดยาวฉันไปเจอเพื่อนไม่ได้ ฉันจึงคิดถึงเขาบ่อยๆ”

- ฉันเกือบทุกวันทานขนมปังกับกาแฟ

ที่ถูกต้องควรเป็น “ฉันทานขนมปังกับกาแฟเกือบทุกวัน”

- เสมอผมมีนมสดอยู่ในตู้เย็นที่บ้าน

ที่ถูกต้องควรเป็น “ผมมีนมสดอยู่ในตู้เย็นที่บ้านเสมอ”

- หลังเสร็จทำงาน แม่ตามหาลูก

ที่ถูกต้องควรเป็น “หลังทำงานเสร็จ แม่ตามหาลูก”

ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่น (BURANAPATANA Maliwan)

- ทั่วไปฉันคิดว่ากินข้าวเหมาะกว่ากินขนมปังสำหรับคนญี่ปุ่น
ที่ถูกต้องควรเป็น “โดยทั่วไปฉันคิดว่ากินข้าวเหมาะกว่ากินขนมปังสำหรับคนญี่ปุ่น”
- วันที่มีเรียนเช้า ฉันใช้ 10 นาที่ทานอาหารเช้า
ที่ถูกต้องควรเป็น “วันที่มีเรียนเช้า ฉันใช้เวลาทานอาหารเช้า 10 นาที”
- ฉันทุกวันไม่กินอาหารเช้า แต่เวลาไปมหาวิทยาลัยกินทุกวัน
ที่ถูกต้องควรเป็น “ฉันไม่กินอาหารเช้าทุกวัน แต่เวลาไปมหาวิทยาลัยกินทุกวัน”
- ข้าวสวย ไข่ดิบ และนัตโตะ เป็นทั่วไปอาหารเช้าของคนญี่ปุ่น
ที่ถูกต้องควรเป็น “ข้าวสวย ไข่ดิบ และนัตโตะ เป็นอาหารเช้าของคนญี่ปุ่นทั่วไป”
- ฉันชอบเรียนออนไลน์เพราะไม่ต้องแต่เช้าตื่น และนั่งรถไฟยาวๆ แต่เราไม่ชอบสอบที่ออนไลน์
ที่ถูกต้องควรเป็น “ฉันชอบเรียนออนไลน์เพราะไม่ต้องตื่นแต่เช้าและนั่งรถไฟนานๆ แต่เราไม่ชอบสอบออนไลน์” คำ “ที่” ไม่จำเป็นต้องใช้ในประโยคนี้
- ดิฉันชอบวัฒนธรรมไทยมาก ตอนไปเรียนที่เมืองไทยไปเยี่ยมหลายแห่งท่องเที่ยวไทย
ที่ถูกต้องควรเป็น “ดิฉันชอบวัฒนธรรมไทยมาก ตอนไปเรียนที่เมืองไทยไปเยี่ยมสถานที่ท่องเที่ยวไทยหลายแห่ง” หลังคำกริยา “ไปเยี่ยม” ควรเป็นคำนาม คือ “สถานที่ท่องเที่ยวไทย”
- หนูไม่เป็นทำอาหาร เลย์รู้สึกว่าการประกอบอาหารของคุณอินามิเปรียบเสมือนพิเศษ
ที่ถูกต้องควรเป็น “หนูทำอาหารไม่เป็น เลย์รู้สึกว่าการประกอบอาหารของคุณอินามิเปรียบเสมือนสิ่งพิเศษ”
หลังคำกริยา “เปรียบเสมือน” ต้องเป็นคำนาม
- หลังไปเมืองไทยแล้วกินอาหารไทย มากกลับญี่ปุ่นแล้วลองทำอาหารไทยดู
ที่ถูกต้องควรเป็น “หลังไปเมืองไทยและกินอาหารไทย กลับมาญี่ปุ่นแล้วลองทำอาหารไทยดู”
- ฉันคิดว่าการเรียนภาษาและวัฒนธรรมประเทศต่างคำที่ท้าทายสำคัญมากที่สุด
ที่ถูกต้องควรเป็น “ฉันคิดว่าการเรียนภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศคำที่ท้าทายสำคัญมากที่สุด”
- ประเทศต่างมีซูชิพิเศษ เช่น ซูชิซ็อกโกเลต แปลกมาก
ที่ถูกต้องควรเป็น “ต่างประเทศมีซูชิพิเศษ เช่น ซูชิซ็อกโกเลต แปลกมาก”
- ลดลงความเสี่ยงของโรคโดยเผาผลาญไขมัน
ที่ถูกต้องควรเป็น “ความเสี่ยงของโรคลดลงด้วยการเผาผลาญไขมัน”
- การออกกำลังกายจะลดลงความเสี่ยงของการตกเลือดในสมองและหลอดเลือดแดงแข็ง
ที่ถูกต้องควรเป็น “การออกกำลังกายจะทำให้ความเสี่ยงของการตกเลือดในสมองและหลอดเลือดแดงแข็ง”

ลดลง”

- มีเหตุผลที่ลงมือทำงานพิเศษใหม่เยอะ แต่ฉันต่อไปทำงานพิเศษทุกอย่างเพราะท้าทายและสนุกมาก
ที่ถูกต้องควรเป็น “มีเหตุผลสำหรับการลงมือทำงานพิเศษใหม่เยอะ แต่ฉันทำงานพิเศษทุกอย่างต่อไปเพราะท้าทายและสนุกมาก”
- ชมรมนี้ทำอะไรบ้างและฉันตัวเองทำอะไรบ้าง
ที่ถูกต้องควรเป็น “ชมรมนี้ทำอะไรบ้างและตัวฉันเองทำอะไรบ้าง”
- น้องชายของฉันกลัวหมาเพราะเขาถูกหมาที่อยู่บ้านฉันขู่จนกลัวตั้งแต่เมื่อก่อนนี้
ที่ถูกต้องควรเป็น “น้องชายของฉันกลัวหมาเพราะเขาถูกหมาที่อยู่ข้างขวานฉันขู่จนกลัวตั้งแต่เมื่อก่อนนี้”
- พ่อของฉันซื้อมาบ่อยๆ Kashiwa mochi ที่พฤษภาคม Kashiwa mochi มีรสหลาย
ที่ถูกต้องควรเป็น “พ่อของฉันซื้อ Kashiwa mochi มาบ่อยๆ ในเดือนพฤษภาคม Kashiwa mochi มีหลายรส”
- ผมคิดว่าแต่ละร้านอาหารไทยมีความแตกต่างกัน
ที่ถูกต้องควรเป็น “ผมคิดว่าอาหารไทยแต่ละร้านมีความแตกต่างกัน”
- ปีหน้าถ้าไปต่างประเทศไม่ได้คุณอยากที่ญี่ปุ่นเรียนไหม
ที่ถูกต้องควรเป็น “ปีหน้าถ้าไปต่างประเทศไม่ได้คุณอยากเรียนที่ญี่ปุ่นไหม

2.2 การวางตำแหน่งของกรรมตรงและกรรมรองผิด

- หนูคิดว่าโฆษณานี้ให้เราโอกาสที่**ที่**บพทวนเกี่ยวกับชีวิตของตัวเอง
ที่ถูกต้องควรเป็น “หนูคิดว่าโฆษณานี้ให้โอกาสเรา**ที่**บพทวนเกี่ยวกับชีวิตของตัวเอง” คำ “ที่” ในประโยคนี้ไม่จำเป็น
- ในวิชาวาดรูป นักเรียนเสร็จและครูให้รูปที่นักเรียนวาดคะแนน
ที่ถูกต้องควรเป็น “ในวิชาวาดรูป นักเรียนวาดเสร็จและครูให้คะแนนที่นักเรียนวาด
- ครูให้นักเรียนอื่นรูปนี้ และถามว่า “คุณเชื่อเขาไหม” ทุกคนเรียนตอบว่า “ไม่เชื่อ”
ที่ถูกต้องควรเป็น “ครูให้นักเรียนคนอื่นดูรูปนี้ และถามว่า “คุณเชื่อเขาไหม” นักเรียนทุกคนตอบว่าไม่เชื่อ”
- ประชาชนของประเทศนี้ใช้ร่วมกันเทคโนโลยีและสินค้า การใช้ร่วมกันเทคโนโลยีและสินค้าให้ประเทศนี้พัฒนา”
ที่ถูกต้องควรเป็น “ประชาชนของประเทศนี้ใช้เทคโนโลยีและสินค้าร่วมกัน การใช้เทคโนโลยีและสินค้าร่วมกันทำให้ประเทศนี้พัฒนา”
- แม้ค่าลดราคาของขนมที่ผมซื้อ 5 เปอร์เซ็นต์ให้ผม

ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่น (BURANAPATANA Maliwan)

ที่ถูกต้องควรเป็น “แม้ค่าลดราคาของขนมที่ผมซื้อให้ผม 5 เปอร์เซ็นต์”

- เพื่อให้เขาโอกาสเล่นป้องกัน

ที่ถูกต้องควรเป็น “เพื่อให้โอกาสเขาเล่นป้องกัน”

- ต้องเป็นเพลงที่ให้นักกีฬากำลังใจ

ที่ถูกต้องควรเป็น “ต้องเป็นเพลงที่ให้กำลังใจนักกีฬา”

2.3 ขาดคำสำคัญในประโยคหรือเรียงลำดับคำสำคัญในประโยคผิด

- ผมคิดว่า “ดูแลคนที่ดูแลคุณ” เป็นถูก

ที่ถูกต้องควรเป็น “ผมคิดว่า “ดูแลคนที่ดูแลคุณ” เป็นสิ่งที่ถูก” เพราะหลังคำกริยา “เป็น” ต้องใช้คำนาม

- ฉันคิดว่าเขาเป็นช้อย

ที่ถูกต้องควรเป็น “ฉันคิดว่าเขาเป็นคนช้อย” หลังคำกริยา “เป็น” ต้องใช้คำนาม

- เขากลายเป็นมีชื่อเสียงเมื่อเขาพูดเรื่องผิดกะเพราแบบได้หัววัน

ที่ถูกต้องควรเป็น “เขากลายเป็นคนมีชื่อเสียงเมื่อเขาพูดเรื่องผิดกะเพราแบบได้หัววัน”

- ข้าว ไข่ดิบ และนัตโตะเป็นราคะถูก สะดวกกิน จึงคนญี่ปุ่นชอบทานกันมากเป็นอาหารเช้า

ที่ถูกต้องควรเป็น “ข้าว ไข่ดิบ และนัตโตะเป็นอาหารราคะถูก กินสะดวก คนญี่ปุ่นจึงชอบทานเป็นอาหารเช้ากันมาก”

- เราต้องออกกำลังกายใช้ร่างกายบ่อยๆ เพื่อให้กล้ามเนื้อกับกระดูกเป็นแข็งแรง

ที่ถูกต้องควรเป็น “เราต้องออกกำลังกายใช้ร่างกายบ่อยๆ เพื่อให้กล้ามเนื้อกับกระดูกเป็นอวัยวะที่แข็งแรง”

- ตอนฉันเป็นปี 2 คนรู้จักเชิญชวนทำงานพิเศษที่โรงเรียนมัธยมปลาย

ที่ถูกต้องควรเป็น “ตอนฉันเป็นนักศึกษาปี 2 คนรู้จักชวนไปทำงานพิเศษที่โรงเรียนมัธยมปลาย” หลัง “เป็น”

ต้องใช้คำนาม และคำ “เชิญชวน” ควรใช้ “ชวน”

- หนูคิดฐานะของผู้ชายในโฆษณาคล้ายกับฐานะของหนู หนูรู้สึกถึงความเห็นอกเห็นใจ ที่ญี่ปุ่นไม่ค่อยมีโฆษณาอย่างนี้

ที่ถูกต้องควรเป็น “หนูคิดว่าฐานะของผู้ชายในโฆษณาคล้ายกับฐานะของหนู หนูรู้สึกถึงความเห็นอกเห็นใจที่ญี่ปุ่นไม่ค่อยมีโฆษณาอย่างนี้” ต้องมีคำ “ว่า” เพื่อเชื่อมประโยค “หนูคิด” กับประโยคที่ตามมา

- สาเหตุที่หลายนักร้องเพลงนี้คือเนื้อเพลงดีและดนตรีที่ประทับใจ

ที่ถูกต้องควรเป็น “สาเหตุที่นักร้องหลายคนร้องเพลงนี้คือเนื้อเพลงดีและดนตรีที่ประทับใจ” ประโยคขาดคำ “ร้อง” ซึ่งทำหน้าที่เป็นกริยาของประโยค และ “นักร้อง” ใช้ลักษณนาม “คน”

- เวลาอยู่กับเขามีความสุข
ที่ถูกต้องควรเป็น “เวลาอยู่กับเขามีความสุข” คำ “มี” เป็นกริยาในประโยค
- เมื่อผม ๑๒ ปี เขามาที่บ้านผม
ที่ถูกต้องควรเป็น “เมื่อผมอายุ ๑๒ ปี เขามาที่บ้านผม” คำ “อายุ” ทำหน้าที่เป็นกริยาของประโยค
- โอकिनาวามีชื่อเสียงเหล่าโดยเฉพาะอะวาโมริ
ที่ถูกต้องควรเป็น “โอकिनาวามีชื่อเสียงเรื่องเหล่าโดยเฉพาะอะวาโมริ
- ไขมันกว่าที่ควรเป็นเหตุผลของโรคหลายชนิด
ที่ถูกต้องควรเป็น “ไขมันมากกว่าที่ควรเป็นสาเหตุของโรคหลายชนิด” ข้อความ “ไขมันกว่าที่ควร” สื่อความไม่ชัดเจนเพราะขาดกริยาสำคัญของประโยค และคำ “เหตุผล” ควรใช้คำ “สาเหตุ”
- สิ่งที่ตอนนี้ฉันอยากที่สุดคือเครื่องประดับที่ทำด้วยมือ
ที่ถูกต้องควรเป็น “สิ่งที่ตอนนี้ฉันอยากได้ที่สุดคือเครื่องประดับที่ทำด้วยมือ” คำ “ได้” เป็นกริยาสำคัญของประโยค
- เพลงนี้ไม่ใช่แค่กำลังใจคนที่เสียใจเรื่องความรัก กำลังใจคนที่เสียใจเรื่องอื่น ๆ
ที่ถูกต้องควรเป็น “เพลงนี้ไม่ใช่แค่ให้กำลังใจคนที่เสียใจเรื่องความรัก ให้กำลังคนที่เสียใจเรื่องอื่น ๆ ด้วย”
คำ “ให้” เป็นกริยาสำคัญของประโยค
- เราบางครั้งคิดพ่อของเราเข้มงวด
ที่ถูกต้องควรเป็น “บางครั้งเราคิดว่าพ่อของเราเข้มงวด” ต้องมีคำเชื่อมประโยค “ว่า” เพื่อเชื่อมประโยค บางครั้งเราคิด” และคำขยาย “บางครั้ง” ควรอยู่ในตำแหน่งต้นประโยค
- หนูนั่งรถไฟแต่รถไฟหยุดเพราะอุบัติเหตุเกิด หนูคิดว่าจะไปเรียนสาย
ที่ถูกต้องควรเป็น “หนูนั่งรถไฟแต่รถไฟหยุดเพราะเกิดอุบัติเหตุ หนูคิดว่าจะไปเรียนสาย”
- เมื่อวานนี้คุณพบเพื่อน ๆ ไม่ได้พบมานานไหม
ที่ถูกต้องควรเป็น “เมื่อวานนี้คุณพบเพื่อน ๆ ที่ไม่ได้พบมานานไหม” ต้องมีคำ “ที่” แทนนามที่อยู่ข้างหน้า คือ “เพื่อน ๆ”
- เราพบกับเพื่อน ๆ ไม่ได้พบนานหลังจากจบมัธยมปลาย
ที่ถูกต้องควรเป็น “เราพบกับเพื่อน ๆ ที่ไม่ได้พบนานหลังจากจบมัธยมปลาย” ต้องมีคำเชื่อมประโยค “ที่” แทนนามที่อยู่ข้างหน้า คือ “เพื่อน ๆ”
- งานวิจัยสืบทราบว่าในคนที่ออกกำลังกายเป็นประจำมีคนที่ไม่โรคนอนไม่หลับน้อยกว่า อีกทั้งคนที่ออกกำลังกาย

ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่น (BURANAPATANA Maliwan)

ยเป็นประจำลดความเหนื่อย 50 % มากกว่าคนที่ไม่ออกกำลังกาย

ที่ถูกต้องควรเป็น “งานวิจัยพบว่าในคนที่ออกกำลังกายเป็นประจำคนที่เป็นโรคนอนไม่หลับน้อยกว่า อีกทั้งคนที่ออกกำลังกายเป็นประจำความเหนื่อยลดมากกว่าคนที่ไม่ออกกำลังกาย 50 %” คำ “ลด” เป็นกริยาของประธานของประโยค “ความเหนื่อย” จึงต้องวางไว้หลังประธาน

- ในการวิจัยของมหาวิทยาลัยคิวชูสืบทราบว่าคนที่ออกกำลังกายมากกว่าครึ่งจะละอาทิดยมีความเสี่ยงต่อโรคมองเสื่อม 40 % น้อยกว่าคนที่ไม่ออกกำลังกาย

ที่ถูกต้องควรเป็น “ในการวิจัยของมหาวิทยาลัยคิวชูพบว่าคนที่ออกกำลังกายมากกว่าครึ่งจะมีความเสี่ยงต่อโรคมองเสื่อมน้อยกว่าคนที่ไม่ออกกำลังกาย 40 %” ประโยคนั้นนอกจากจะมีข้อบกพร่องเรื่องการใช้คำผิดความหมายแล้ว ยังวางตำแหน่งคำขยายผิดด้วย

2.4 การวางตำแหน่งคำเชื่อมประโยค “ก็เลย” “เลย” “จึง” คำเชื่อมเหล่านี้วางในตำแหน่ง

หลังประธานของประโยค แต่นักศึกษามักวางประธานไว้หลังคำเชื่อมเหล่านี้ เช่น

- ที่ญี่ปุ่นมีขนมปังชนิดเยอะๆ และกินอร่อยด้วย ก็เลยฉันชอบขนมปังที่ญี่ปุ่น

ที่ถูกต้องควรเป็น “ที่ญี่ปุ่นมีขนมปังหลายชนิด และกินอร่อยด้วย ฉันก็เลยชอบขนมปังที่ญี่ปุ่น”

- วันเด็กญี่ปุ่นอยู่ในช่วง Golden week ก็เลยผมสบายใจมาก

ที่ถูกต้องควรเป็น “วันเด็กญี่ปุ่นอยู่ในช่วง Golden week ผมก็เลยสบายใจมาก”

- บ้านฉันมีธงปลาคาร์ฟก็เลยฉันอยากมีวันเด็กบ่อยๆ

ที่ถูกต้องควรเป็น “บ้านฉันมีธงปลาคาร์ฟฉันก็เลยอยากมีวันเด็กบ่อยๆ”

- อุบลราชธานีอยู่ใกล้ประเทศลาวและกัมพูชาเลยวัฒนธรรมจังหวัดอุบลราชธานีคล้ายกับวัฒนธรรมประเทศลาวและกัมพูชา

ที่ถูกต้องควรเป็น “อุบลราชธานีอยู่ใกล้ประเทศลาวและกัมพูชาวัฒนธรรมจังหวัดอุบลราชธานีคล้ายกับวัฒนธรรมประเทศลาวและกัมพูชา”

- ศาสนาพุทธของประเทศไทยกับศาสนาพุทธของประเทศญี่ปุ่นไม่เหมือนกัน เลยปีหน้าอยากจะเรียนรู้เกี่ยวกับศาสนา

ที่ถูกต้องควรเป็น “ศาสนาพุทธของประเทศไทยกับศาสนาพุทธของประเทศญี่ปุ่นไม่เหมือนกัน ปีหน้าเลยอยากจะเรียนรู้เกี่ยวกับศาสนา”

- เชียงใหม่มีภาษาถิ่นเลยฉันได้เรียนกับภาษาถิ่นด้วย

ที่ถูกต้องควรเป็น “เชียงใหม่มีภาษาถิ่นฉันเลยได้เรียนภาษาถิ่นด้วย” คำ “กับ” ไม่จำเป็นในประโยคนี

- นิสัยของคนไทยฉันชอบมาก ใจดี หัวเราะง่าย เลยฉันเลือกเรียนภาษาไทย

ที่ถูกต้องควรเป็น “นิสัยของคนไทยฉันชอบมาก ใจดี หัวเราะง่าย ฉันเลยเลือกเรียนภาษาไทย

- เวลาทานโมจิเราต้องระวังเพราะโมจิง่ายติดคอ จึงคนแก่เสียชีวิตทุกปีช่วงปีใหม่

ที่ถูกต้องควรเป็น “เวลาทานโมจิเราต้องระวังเพราะโมจิติดคอง่าย คนแก่จึงเสียชีวิตทุกปีช่วงปีใหม่” คำ

ขยาย “ง่าย” ควรวางไว้หลังคำกริยา “ติดคอ”

4. สรุปลักษณะของข้อบกพร่องที่พบและสาเหตุของปัญหา

จากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องด้านการเขียนของนักศึกษาญี่ปุ่นพบว่าข้อบกพร่องทั้งในระดับคำและระดับประโยค ข้อบกพร่องเรื่องคำนั้นพบว่าการสะกดการันต์ผิดและการใช้คำผิดความหมายหรือใช้คำไม่เหมาะสมกับบริบทพบมากที่สุด ส่วนระดับประโยคพบข้อบกพร่องมากในเรื่องการเรียงคำเข้าเป็นประโยคให้ถูกต้องตามโครงสร้างของประโยคภาษาไทย ข้อบกพร่องเหล่านี้มีสาเหตุสำคัญหลายประการ ได้แก่ การขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องคำกับความหมาย มีคำศัพท์จำกัด เขียนตามการออกเสียงที่ผิด ไม่แม่นยำเรื่องการเขียนประโยคตามหลักไวยากรณ์ไทย และเขียนตามความเคยชินในไวยากรณ์ของภาษาแม่

ข้อบกพร่องดังกล่าวเหล่านี้สอดคล้องกับข้อสังเกตที่พบจากการสอนเรื่องการเขียนของ Shigetomi Supaporn (2017) ที่ได้สรุปสาเหตุใหญ่ของปัญหาในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่นมาจากสองประเด็น คือการเขียนโดยใช้ภาษาพูด และเรื่องโครงสร้างภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างจากภาษาไทย ซึ่งข้อบกพร่องเหล่านี้ไม่ค่อยแตกต่างจากผลการศึกษาที่พบในการเขียนของผู้เรียนภาษาไทยชาติอื่นๆ มากนัก ดังเช่น ผลการวิจัยของริตา โมลิกรัตน์ และคนอื่นๆ (2561) ที่พบว่านักศึกษาจีนมีปัญหาการใช้ภาษาไทย ได้แก่ การใช้คำ การใช้ประโยค และปัญหารูปแบบการเขียน ปัญหาด้านการใช้คำที่พบมากที่สุดคือการสะกดการันต์ผิดเนื่องจากขาดความรู้เรื่องหลักภาษาและอาจจะออกเสียงผิดจึงเขียนผิด ริตา โมลิกรัตน์ สรุปว่าปัญหาดังกล่าวมีสาเหตุเกิดจากผู้เรียนขาดความรู้ด้านหลักการใช้ภาษา และไม่ได้ฝึกทักษะภาษาต้นตางๆ อย่างเพียงพอ เช่นเดียวกับผลการวิจัยของชนิกา คำพุ่ม (2545) ที่พบว่านักศึกษาจีนมีข้อบกพร่องด้านการเขียนมากกว่าการพูด เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อนกว่าการพูด และนักศึกษาจีนไม่สามารถแยกหน่วยเสียงได้ถูกต้องจึงเกิดความเคยชินในการออกเสียงที่ผิดการเขียนจึงผิดตามการออกเสียง ส่วนในเรื่องการใช้ประโยคพบว่านักศึกษาจีนมีข้อบกพร่องคือการใช้คำไม่ถูกต้องตามหน้าที่และความหมายของประโยค ใช้คำเกิน ขาดคำ และเรียบเรียงคำเข้าประโยคไม่ถูกต้อง โดยข้อบกพร่องที่พบในการเรียงคำเข้าประโยคที่พบมากที่สุดคือการใช้คำไม่ถูกต้องตามหน้าที่และความหมาย จึงทำให้ความหมายในประโยคเปลี่ยนหรือไม่ชัดเจน ข้อสังเกตประการหนึ่งในการใช้คำไม่ถูกต้องนี้นักศึกษาจีนมักใช้คำศัพท์ในพจนานุกรมมาใช้ในการเขียน แต่บางคำใช้ไม่ถูกต้องเพราะในพจนานุกรมบอกความหมายและชนิดของคำแต่ไม่ได้กล่าวถึงการใช้อย่างเหมาะสมในบริบทการเขียน ข้อบกพร่องเรื่องการใช้คำของนักศึกษาจีนนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งอรุณ ทิฆุณทเธียร (2526) ที่พบว่าการเขียนของนักศึกษาเกาหลีก็มีความผิดพลาดเรื่องการใช้คำมากที่สุด

นอกจากนี้งานวิจัยของชนิกา คำพุ่ม (2545) ยังพบข้อบกพร่องในการเขียนคำเข้าประโยคของนักศึกษาจีนซึ่งเกี่ยวข้องกับอิทธิพลของภาษาแรกที่ถ่ายทอดสู่ภาษาที่สอง คือภาษาไทยกรรมตรงจะอยู่นำกรรมรอง ส่วนภาษาจีนกรรมรองจะอยู่นำกรรมตรงเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของฉุนฟาง ไป (2555) ที่กล่าวว่า ตำแหน่งของกรรมตรงกรรมรองในประโยคภาษาจีนต่างกับประโยคภาษาไทย ดังนั้นเมื่อเขียนประโยคภาษาไทยที่มีกรรมตรงกับกรรมรองนักศึกษาจึงเขียนเหมือนกับประโยคภาษาจีน และฉุนฟาง ไป (2555) พบว่านักศึกษาจีนมีข้อบกพร่องคือ ประโยคใช้คำฟุ่มเฟือย ใช้ภาษาพูดในภาษาเขียน และปัญหาการเขียนประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้างภาษาไทยและเขียนโครงสร้างตามประโยคภาษาจีน เช่นเดียวกับปณิธาน บรรณาธรรม (2555) ที่กล่าวว่าสาเหตุของข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เขียนผิดด้วยเหตุผลต่างๆ ได้แก่ ขาดความรู้เรื่องหลักภาษา รูปพยางค์ที่คล้ายกัน

ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่น (BURANAPATANA Maliwan)

ออกเสียงผิด ยึดแนวเทียบ ไม่ทราบความหมายของคำ เคยชินกับหลักไวยากรณ์เดิม และนักศึกษามีคลังคำจำกัด ส่วนเรื่องการเขียนประโยคในภาษาไทยนั้น งานวิจัยของเร็น อีสง (2530) พบว่าภาคแสดงในภาษาจีนและภาษาไทยมีส่วนประกอบที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกัน แต่คำขยายในภาษาจีนจะอยู่ข้างหน้าคำนามในขณะที่ภาษาไทยวางไว้ในตำแหน่งหลังคำนาม ส่วนเรื่องข้อบกพร่องเรื่องการใช้คำสันธานนั้นประพิน มโนมัยวิบูลย์ (2541) อธิบายเรื่องอิทธิพลของภาษาแรกที่มีส่วนในการถ่ายทอดการใช้คำในการเรียบเรียงประโยคในภาษาที่สองคือภาษาจีนว่า ภาษาไทยมีคำสันธานเชื่อมประโยคซึ่งมีประธานร่วมกัน เช่น สันธาน “กับ” “และ” “แต่” ซึ่งคำสันธานเหล่านี้ นักศึกษาจีนมักไม่ใช้ในการเขียนประโยค เพราะในภาษาจีนมักไม่ใช้คำสันธานในการเชื่อมประโยคที่ชัดเจนเหมือนกับภาษาไทย ส่วนเรื่องการออกเสียงผิดนั้น ไป จุน (2541: 12) กล่าวว่าเนื่องจากการออกเสียงในภาษาจีนจะมีเสียงโฆษะน้อยมาก ตรงข้ามกับภาษาไทยที่แยกเสียงโฆษะและอโฆษะออกจากกันอย่างชัดเจน เช่น “ด” กับ “ต” หรือ “บ” กับ “ป” ดังนั้นนักศึกษาก็มักจะออกเสียงผิดเนื่องจากแยกหน่วยเสียงพยัญชนะที่คล้ายคลึงกันได้ยาก จากงานวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องที่กล่าวมานี้จะเห็นได้อย่างชัดเจนถึงอิทธิพลของภาษาแม่ หรือการแทรกแซงของภาษาแม่ซึ่งส่งผลกระทบด้านลบต่อการเขียนของผู้เรียนทั้งในเรื่องการออกเสียง การใช้คำและประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมาย

5. แนวทางการแก้ไขปัญหา

ปัญหาด้านการเขียนสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนี้มีผู้ให้ข้อเสนอแนะไว้หลายประการ เช่น หลักสูตรและรูปแบบการสอนในกระบวนการเรียนการสอนภาษาที่สองควรเน้นความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาแรกและภาษาที่สอง ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับภาษาแรกควบคู่กับการสอนภาษาที่สอง (ชนิกา คำพูน 2545) เช่นเดียวกับธิดา โมสิกรัตน์ และคนอื่นๆ (2561) ที่ได้เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการเขียนว่า ควรมีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการทักษะทั้งสี่ และสอดแทรกหลักการใช้ภาษาไทยในรายวิชาต่างๆ ส่งเสริมการอ่านและการทำกิจกรรมการเขียนประเภทต่างๆ ส่วนข้อบกพร่องที่พบในการเขียนของนักศึกษาญี่ปุ่นนั้น จากประสบการณ์การสอนภาษาไทยให้นักศึกษาญี่ปุ่นมาเป็นเวลานาน Shigetomi Supaporn (2017: 372) ให้ข้อเสนอแนะว่า ความผิดพลาดในเรื่องการเขียนในหลายเรื่องเกิดจากความเคยชินกับโครงสร้างในภาษาญี่ปุ่นซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน ดังนั้นการฝึกฝนบ่อยๆ อาจจะไม่ใช่การแก้ปัญหาที่ดีที่สุด บางครั้งจำเป็นต้องชี้ถึงความแตกต่างของโครงสร้างภาษา ความนึกคิดในวัฒนธรรมของภาษาในขณะเดียวกัน บางครั้งจำเป็นต้องปรับเอาวัฒนธรรมการเรียนแบบญี่ปุ่นมาประยุกต์ใช้กับการเรียนภาษาไทย ส่วนวิธีสอนการเขียนตัวสะกดไทยด้วยการให้เขียนตามเสียงที่ออก บางครั้งพบว่า มีข้อจำกัด โดยเฉพาะเสียงสระออ กับสระโอะ ซึ่งเป็นเสียงที่นักศึกษาแยกความแตกต่างไม่ค่อยได้ เพราะภาษาญี่ปุ่นไม่มีเสียงสระออ ผู้เรียนจึงมักจะสับสนว่าต้องใช้ตัวใด Shigetomi Supaporn จึงเสนอวิธีแก้ปัญหาการสะกดผิดด้วยการสร้างจินตภาพของสิ่งที่เขียนซึ่งเป็นวิธีการเรียนแบบที่ผู้เรียนคุ้นเคย เช่น ถ้าเป็นคำที่เกี่ยวข้องกับอาคารสถานที่ที่เป็นตึกหรือสิ่งก่อสร้างสูง ต้องใช้สระที่มีความสูงกว่าตัวอักษร คือสระโอะ และให้จำจินตภาพนี้ไปใช้กับคำอื่นที่เกี่ยวข้องกับอาคาร เช่น โรงพยาบาล โรงหนัง โรงงาน โรงแรม โรงอาหาร เป็นต้น อย่างไรก็ตาม Shigetomi Supaporn ก็เห็นว่า การอธิบายด้วยการสร้างจินตภาพไม่สามารถใช้ได้ในทุกกรณี นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์สำหรับการเขียนไว้หลายประการ กล่าวคือ ประการแรก หากมีคำกริยาหลายคำในประโยคให้เขียนไปตามลำดับของการกระทำ ประการที่สอง ภาษาญี่ปุ่นคำเกี่ยวกับเวลาวางไว้ที่ไหนก็ได้เพราะกริยาแสดงกาลได้ ในการเขียนภาษาไทยให้นำคำที่เกี่ยวข้องกับเวลาไว้ต้นประโยคเพื่อให้เข้าใจง่าย ประการสุดท้าย การใช้รูปปฏิเสธ “ไม่” ให้วาง “ไม่” ไว้หน้าคำกริยาและรูปแสดงความสามารถ “ไม่ได้” ต้องใส่ไว้ท้ายประโยค

6. สรุป

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องของนักศึกษาญี่ปุ่นทำให้ทราบถึงลักษณะของข้อบกพร่อง สาเหตุ และแนวทางการแก้ไขข้อบกพร่อง ซึ่งปัญหาเหล่านี้พบได้เสมอในการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ ถึงแม้ว่าผู้เรียนแต่ละชาติจะมีปัญหาด้านการเขียนแตกต่างกันเนื่องจากมีภาษาแม่แตกต่างกัน แต่จะเห็นได้ว่ารายละเอียดของปัญหาข้อบกพร่องเหล่านี้มีความคล้ายคลึงกันอยู่มาก และปัจจัยหลักที่ทำให้ผู้เรียนพบปัญหาในการเขียนนั้นนอกจากความรู้เกี่ยวกับเรื่อง

ไวยากรณ์และการใช้ภาษาไทยแล้ว อิทธิพลของภาษาแม่ก็นับว่าส่งผลกระทบต่อการเขียนภาษาไทยโดยตรง ทั้งในระดับเสียง คำ และประโยค ดังนั้นการสอนทักษะการเขียนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพนั้นผู้สอนจึงควรบูรณาการทักษะทั้งสี่ทางภาษา การเปรียบเทียบความรู้ในภาษาเดิมกับภาษาเป้าหมายเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อผู้เรียน รวมทั้งการเน้นย้ำให้ผู้เรียนให้ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ควบคู่ไปกับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถสื่อสารภาษาไทยด้วยการเขียนได้อย่างถูกต้องชัดเจน ให้ผู้เรียนได้เห็นว่าการเขียนนั้นแม้ว่าจะเป็นทักษะที่ยากยิ่ง แต่ก็ เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

จิตตภา สารพัดนึก ไชยปัญญา

2562 ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิตชาวกัมพูชา มหาวิทยาลัยบูรพา: ศึกษากรณีการใช้คำและการสร้างประโยค. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, ปีที่ 27 ฉบับที่ 54 พฤษภาคม-สิงหาคม 2562, 168-193.

จิตรลดาพรรณ ศรีสุนทรไท

2554 อิทธิพลของภาษาแม่ที่มีผลต่อการเขียนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สอง [รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554.].

จินตนา พุทธมตะ

2554 การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ ๓ ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. 2552. วารสารศรีนครินทร์ วิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), ปีที่ 3 ฉบับที่ 5 มกราคม-มิถุนายน 2554, 23-30.

เจียรนัย ศิริสวัสดิ์

2019 การใช้เกณฑ์การประเมินการเขียนแบบแยกประเด็น (Analytic Rubrics) กับความสามารถในการเขียนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยฮันุกุกภาษาและกิจการต่างประเทศและนักศึกษามหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ (Evaluating of Analytic Rubrics in Thai Writing Composition: Ability of HUFs and BUFS's Students in Thai Writing Composition). The Korean Journal of Thai Society of Thai Studies, Volume 25 No. 2, 2019, 151-166.

เจียรนัย ศิริสวัสดิ์

2561 แนวการสอนเขียนบทพูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติ. วารสารสุสมิแล, ปีที่ 39 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2561, 83-94.

จุนฟาง ไป

2555 การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน : กรณีศึกษางานเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน เมืองคุนหมิง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน. [วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย)]. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชนิกา คำพุ่ม

2545 การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท (สาขาวิชาการสอนภาษาไทย)]. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาญี่ปุ่น (BURANAPATANA Maliwan)

ธิดา โมสิกรัตน์ วิไล ธรรมมาจา พิรุชญาณ์ อธิเลิศนันทน์ และวนิสา สัมภาวะผล

- 2561 การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษาปัญหาการเขียนของนักศึกษาจีน หลักสูตรศิลป-
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิม
พระเกียรติ. วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์, ปีที่ 13 ฉบับที่ 25 มกราคม-มิถุนายน 2561,
13-27.

นพเก้า ลีละศร ตฤณ สังข์พันธ์ ทมวรรณ เพ็งสถิต พิรยา อิศรพัฒน์สกุล และอาภาพร วัฒนสารวงค์

- 2559 ความยากของภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น. สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2559 จาก
<https://www.academia.edu/7702200/%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A2%E0%B8%B2%E0%B8%81%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%A9%E0%B8%B2%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2%E0%B8%AA%E0%B9%8D%E0%B8%B2%E0%B8%AB%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%9C%E0%B8%B9%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99%E0%B8%8A%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%8D%E0%B8%B5%E0%B8%9B%E0%B8%B8%E0%B8%99>

นิภา กุ้งษ์ศักดิ์

- 2555 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ: กรณีศึกษานักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
วารสารรามคำแหงฉบับมนุษยศาสตร์, ปีที่ 31 ฉบับที่ 1, 123-139.

บุญศิริ ภิญญาธินันท์ และตฤทัย ชาวดีเดช

- 2547 การวิเคราะห์ข้อบกพร่องและความผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

ปณิธาน บรรณาธรรม

- 2555 รายงานการวิจัยเรื่องนักศึกษาจีนกับข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย [รายงานการวิจัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีงบประมาณ 2555]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

ประพัฒน์ มโนมัยวิบูลย์

- 2541 ไวยากรณ์จีนกลาง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ไป๋ จุน

- 2541 การเรียนการสอนเสียงภาษาไทย. วารสารการเรียนการสอน ปี ค.ศ. 1998 ฉบับที่ 4 มหาวิทยาลัย
ปักกิ่ง.

รุ่งอรุณ ที่มณฑลเหอเป่ย์

- 2526 ความผิดพลาดและความบกพร่องในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลี แผนกวิชาภาษาไทย
มหาวิทยาลัยอันคักภาษาต่างประเทศ. [รายงานการวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย ภาควิชาภาษาไทย คณะ
อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].

เร็น อีสง

- 2530 ภาคแสดงในประโยคความเดียวของภาษาจีนและภาษาไทย : การศึกษาเปรียบเทียบ. [วิทยานิพนธ์
อักษรศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].

วชิรา เจริญจิตร

- 2563 การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขา
วิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. วารสาร
ศิลปศาสตร์ปริทัศน์, ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 256, 59-67.

- วัฒนาพร นนลือชา และพรจรัส สร้อยศรีฉาย
2561 การศึกษาข้อบกพร่องด้านทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาต่างประเทศ ชั้นปีที่ ๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. วารสารพื้นถิ่นโขง ชี มูล, ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2561, 245 -281.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์
2529 ภาษากับการสอน. เชียงใหม่ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรีวิไล พลมณี
2545 พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิวริน แสงอรุณ
2560 วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 เมษายน-มิถุนายน 2560, 133-143.
- ศุสึพร นราสุวรรณ
2547 ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะต้นคำภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น [วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาญี่ปุ่นศึกษา]. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภา พูนผล และ เกียรติสุดา บุญส่ง
2562 การวิเคราะห์เป้าหมายและวิเคราะห์งานสอนของเนื้อหาการเขียนเพื่อความเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ. วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ, พายัพ ปีที่ 29 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2562), 147-160.
- สุริยรัตน์ บำรุงสุข
2554 ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวต่างประเทศที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์: กรณีศึกษา นักศึกษาชาวเกาหลี. วารสารมนุษยศาสตร์, ปีที่ 18 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2554, 113-126.
- สุริยวรรณ เสถียรสุคนธ์
2554 การสอนภาษาไทยให้แก่ นักศึกษาชาวจีน: สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข. วารสารมนุษยศาสตร์, ปีที่ 18 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2554, 127-140.
- สุริยวรรณ เสถียรสุคนธ์
2553 ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีการศึกษา 2551-2552. (2553). คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- Brown, H.D.
1980 *Principles of Language Learning and Teaching*. London: Prentice-Hall.
- Ghaith
2002 *The Nature of Writing Process*. [online]. Available at: <http://nadabs.tripod.com/Ghaith-writing.html> [retrieved on September 23,2014]
- Nunan, D.
1991 *Language Teaching Methodology: A Textbook for Teachers*. New York: Prentice-Hall.
- Nunan, D.
2003 *Practical English Language Teaching*. Singapore: International Edition, McGraw-Hill.

Richard, J. C.

- 1977 *Error Analysis: Perspective on Second language Acquisition*. London: Longman Group Limited.

Ou Liufen

- 2561 ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (*Problems and Solutions of the Use of Thai Language Among Chinese Students, Huachiew Chalermprakiet University*) (วันที่ 4 พฤษภาคม 2561). 413-422.

Shigetomi Supaporn

- 2017 Some Remarks on Teaching Basic Thai Writing for Japanese Students. (ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการสอนการเขียนภาษาไทยเบื้องต้นแก่นักศึกษาญี่ปุ่น). *The Journal of Kanda University of International Studies*, Vol. 29 (2017), 367–393.